



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14651/2024
10.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Добриле Страјина, Драгане Миросављевић, Гордане Комненић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Славољуб Вељковић, адвокат из ..., против тужене ... културне заједнице Нишавског округа „ББ“ ..., чији је пуномоћник Снежана Станковић Цонић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 125/24 од 14.03.2024. године, у седници одржаној 10.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 125/24 од 14.03.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 125/24 од 14.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 4346/20 од 18.05.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор литиспенденције. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се утврди да су одлуке редовне скупштине тужене ... културне заједнице Нишавског округа „ББ“ ... од 12.03.2017. године незаконите, и то одлуке таксативно наведене у овом ставу изреке, док је ставом трећим изреке обавезана тужила да туженој на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 54.000,00 са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 125/24 од 14.03.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиле као неоснована и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и другом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон) Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП. О основаности захтева за утврђивање ништавости одлука редовне скупштине тужене одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од правног схватања израженог у одлукама Врховног суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари, а тиче се примене чланова 2. став 1, 12, 19, 20. и 22. Закона о удружењима. У побијаној другостепеној одлуци изражен је правни став да су предметне одлуке редовне скупштине чију ништавост тужила тужбом тражи у свему донете према Статуту тужене, што је у складу са праксом Врховног суда по овом питању, због чега нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиле као изузетно дозвољеној. Посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање) због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права, а ревидент не прилаже различите судске одлуке у којима је другачије одлучено у истој или сличној чињенично-правној ситуацији. Из наведеног разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да се ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000,00 динара по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења ништавости одлука тужене поднета је 24.03.2017. године. Вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужиле недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**